

EFIKASITETI I DY PROTOKOLLEVE TË TRAJTIMIT NË ALOPECINË AREATA

ALBANA LUFİ, FABIOLA NDOI*

Summary

THE EFFICACY OF TWO PROTOCOLS OF TREATMENT IN ALOPECIA AREATA

Introduction: Alopecia Areata is an inflammatory hair loss with patches of different dimensions that comes as a result of an autoimmune process.

Aim: To evaluate and to compare the efficacy of two protocols of treatment in Alopecia Areata (AA). To evaluate the influence of thyroid's disorders, of anaemia, of strepto-stafilococcus infections and of stress in AA.

Material and Methods: Studies were performed in 30 patients with AA who were examined in our ambulatory service from February 2007 till November 2007. For each patient we complete a questionnaire. Each patient performed some examinations and consultations; the level of ferritin, the culture of throat, consultation with the otorhinolaryngologist, consultation with stomatologist, the dosage of thyroid's hormones. Every patient was asked about the presence of stress and diet, the family history.

The treatment: 15 patients were treated (first protocol) with acetonid triamcinolon subcutan, biotine 5mg, zinc sulphate 200mg, etiologic medication, local corticosteroids and systemic corticosteroids (only in difused forms).

15 patients were treated (second protocol) with biotine, zinc sulphate, etiologic medication, local corticosteroids and systemic corticosteroids (only in difused forms).

Result: In Alopecine Areata, the infection was found in 67% of patients, the thyroid's disorders in 26%, the iron deficiency in 40% and stress in 16% of patients.

As the result of our study where we compared two treatment's protocols, we see that the first protocol was more efficacious than the second one ($p=0.005$).

Conclusions: Alopecia Areata: The anaemia and the stress do not influence in the appearance of AA ($p=0.2, p=0.49$), while the infections ($p=0.016$) and the thyroid's disorders ($p=0.032$) influence in the appearance of this pathology.

As the result of our study where we compared two treatment's protocols, we see that the first protocol was more efficacious than the second one ($p=0.005$). From the 15 patients treated with the first protocol: in 11 patients (74%) the patches were filled completely, in 2 patients (13%) the result was partial and in 2 patients (13%) the relapse was seen after the treatment.

From the other 15 patients treated with the second protocol: only in 4 patients (26%) the patches were filled completely while in 11 other patients (74%) the treatment did not result efficacious.

* Dërguar në redaksi në Qershor 2008, miratuar në Shtator 2008.

Nga Poliklinika e Specialiteteve nr.1-Tiranë.

Adresa për letërkëmbim: Lufi A.: Poliklinika e Specialiteteve nr.1-Tiranë.

Disa të dhëna mbi alopecinë Areata

Alopecia Areata (AA) është një rënie inflamtoare e flokëve me vatra si pasojë e një procesi autoimun. Qelizat e sistemit imunitar (limfocitet) janë aktivizuar për një qëllim akoma të pa shpjeguar dhe marrin si të huaj folikulin flokut, me pasojë bllokimin e zhvillimit të flokut, humbjen e lokalizuar të flokut, pa shkatërruar folikulin e qimes. Kohët e fundit është sugjeruar që AA është e lidhur me keratinocitet apo melanocitet jo normale. Megjithatë është i panjohur antigjeni i përfshirë në procesin e alopecisë areata, pacientët me këtë sëmundje janë zbuluar të kenë një incidencë më të lartë të antitropave ndaj antigjeneve të folikulit të flokëve. Është një sëmundje e shpeshtë që prek rreth 0.1% të popullatës. AA prek njësoj si femrat dhe meshkujt, si fëmijët ashtu dhe të rriturit. Mosha kulmore që preket më shumë është nga 20-50 vjeç.

Rritja gjithmonë e më tepër e numrit të rasteve me alopeci areata na shtyn ta studiojmë më tepër këtë patollogji kryesisht në aspektin etiologjik e terapeutik, për të patur rezultate sa më të mira në trajtimin e saj.

Qëllimi i studimit

Vlerësimi dhe krahasimi i dy protokolleve të mjekimit në alopecia areata.

Vlerësimi i ndikimit të patologjive të tiroides, të anemisë, të infeksioneve streptostafilokoksike, të stresit në alopecinë areata.

Materiali dhe metoda

Jane marrë në studim 30 pacientë me diagnozën alopecia areata të paraqitur në shërbimin ambulator gjatë periudhës shkurt 2007-nëntor 2007. Për secilin pacient u plotësua një pyetësor sipas të cilit pacientët duhet të kryenin një sërë ekzaminimesh dhe konsultash: niveli i ferritines, kulturë fyti, konsulte ORL (sinuzit, otit), konsultë stomatologu, dozimi i hormoneve të tiroides, pyetje rreth stresit dhe dietës, anamnezë familjare.

Trajtimi i përdorur

Në alopecinë areata: 15 pacientë u mjekuan me triamcinolon acetamid subcutan (kenacorti), biotinë 5mg, sulfat zinku 200mg, mjekim shkaku, kortizonike lokale dhe sistemike (vetëm në format e përhapura) (protokolli i parë), 15 pacientët e tjerë u mjekuan me biotinë, sulfat zinku, mjekim shkaku, kortizonike lokale dhe

sistemike (vetëm në format e përhapura), (protokolli i dytë).

Pacientët u trajtuan me biotinë e sulfat zinku për një periudhë 2-3 mujore, kortizonikët orale (vetëm në format e përhapura), kenacorti, pomada me kortizon, u përdorën sipas ecurisë së sëmundjes. Kohëzgjatja e mjekimit të shkaktuar ka qënë e lidhur me llojin e shkaktuar.

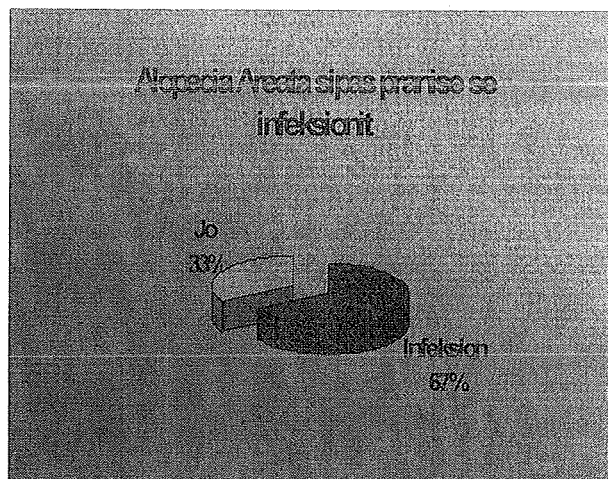
Në fund analizuam ndikimin e faktorëve të nxjerrë nga pyetësori në shfaqjen e sëmundjes.

Regresioni logjistik binar u përdor për vlerësimin e lidhjeve mes faktorëve të riskut dhe shfaqjes së sëmundjes.

Testi χ^2 u përdorur për krahasuar rezultatet e mjekimeve në dy grupet e krahasuara.

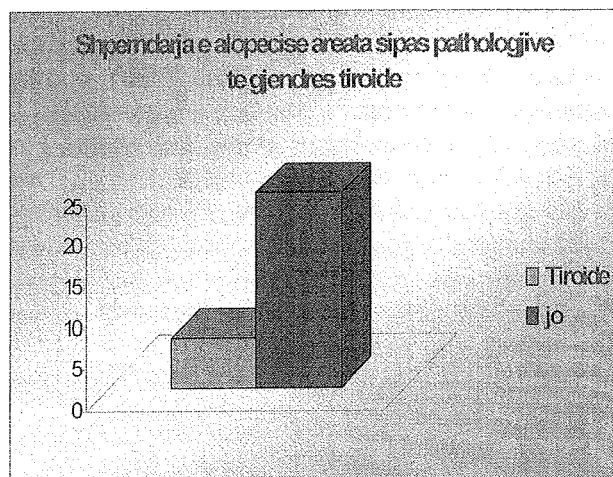
Rezultatet e studimit

Në grafikun më poshtë kemi paraqitur analizën që i kemi bërë ndikimit të pranisë së infeksionit në shfaqjen e vatrave alopecike. Infeksioni është hasur në 67% të pacientëve me alopeci areata, dhe nuk është hasur infeksioni në 33% me AA. Shumica kanë pasur infeksion të tonsilave dhe karies dentar, një rast kemi patur me probleme gjinekologjike dhe një rast me probleme renale. Nga përpunimi që iu bë të dhënave me testin Mc Nemar prania e infeksionit doli sinjifikative në shfaqjen e vatrave alopecike ($p=0.016$).

Në grafikun e mëposhtëm kemi paraqitur shpërndarjen e pacientëve me çrregullime të funksionit të gjendrës tiroide: e shfaqnin këtë çrregullim 26% (8 pacientë), kurse 74% (22 pacientë) me Alopecia areata funksionin e gjendrës tiroide e kanë normal. Nga krahasimi që është bërë me regresionin logjistik binar u vu re se çrregullimet e funksionit të gjendrës

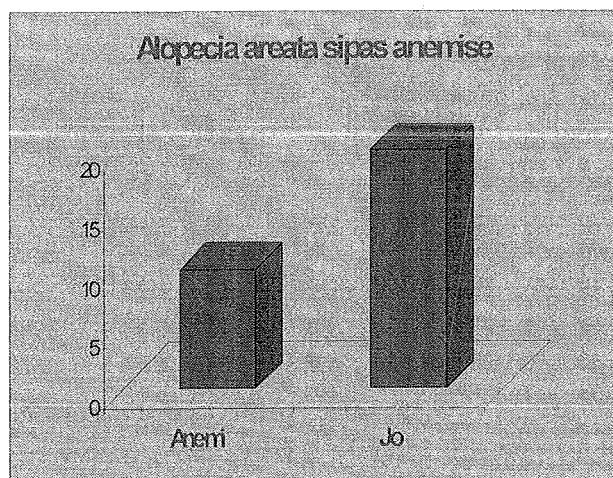
tiroide janë sinjifikante që shkaktimin e sëmundjes Alopecia areata ($p=0.032$).

Në grafikun e mëposhtëm jepet shpërndarja e pacientëve në studim sipas anemisë.

Në vlerësimin e anemisë janë bazuar në nivelin e ferritemisë. Anemia është hasur në 40% (12 pacientë), kurse në 60% (18 pacientë) niveli i ferritinës ka qënë normal.

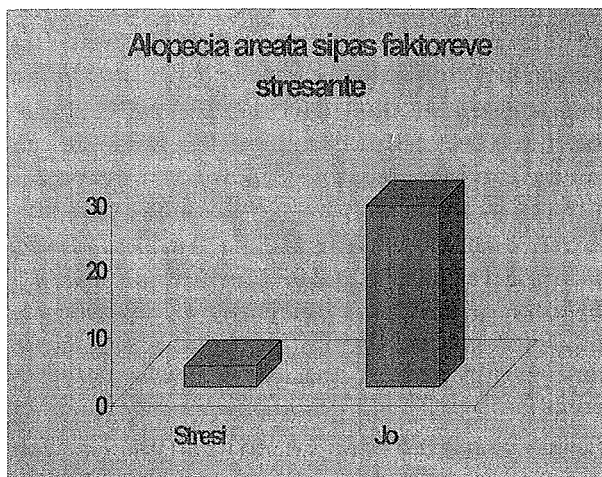
Nga krahasimi që është bërë me regresionin logjistik binar u vu re se anemia është jo sinjifikante në shkaktimin e sëmundjes Alopecia areata ($p=0.2$).

Në grafikun e mëposhtëm janë paraqitur shpërndarjen e pacientëve në studim sipas stresit: kanë paraqitur stres psikologjik (periudhë provimesh apo situatë e vështirë në punë) në anamnezën e afërt 16% (5 pacientë), apo nuk kanë shprehur për të tillë 84% (25).

Nga analizimi që iu bë me regresion logjistik rezultoi statistikisht e parëndësishme ($p=0.49$). Një rast kishim që i ranë flokët për një muaj

pasi morri vesh për sëmundjen malinje që kishte.

Nga krahasimi që iu bë efekteve të këtyre dy protokolleve të mjekimit me testin jo parametrik χ^2 u vu re se protokoli i parë i mjekimit ka dhënë rezultate shumë sinjifikante në krahasim me të dytin ($p=0.005$)

Kenocort

	Observed N	Expected N	Residual
u mbushen plotesisht	11	5.0	6.0
recidiva	2	5.0	-3.0
rezultat i pjesshem	2	5.0	-3.0
Total	15		

grupi parë

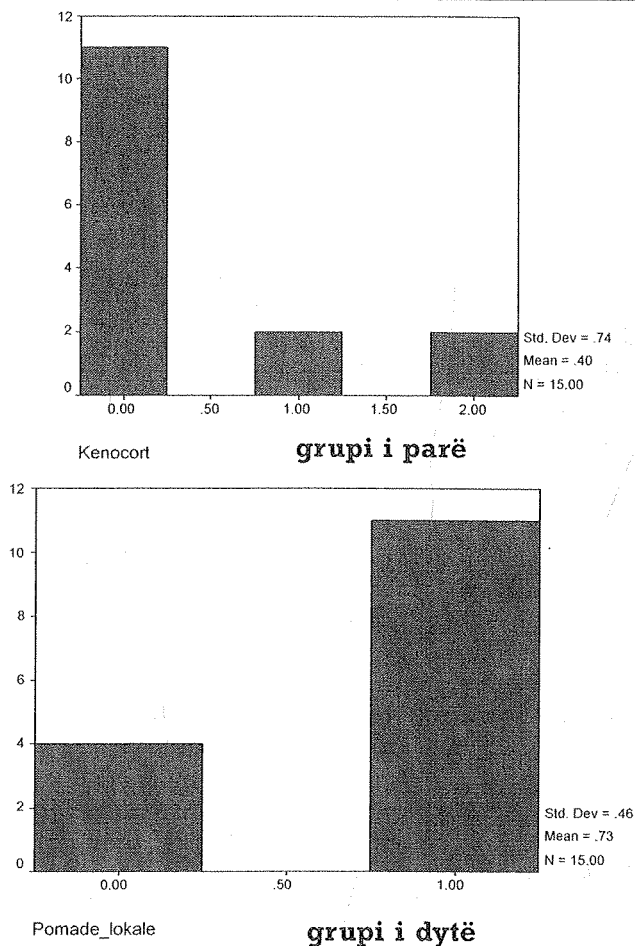
Pomade_lokale

	Observed N	Expected N	Residual
u mbushen plotesisht	4	7.5	-3.5
pa efekt	11	7.5	3.5
Total	15		

grupi i dytë

Test Statistics

	Kenocort	Pomade_lokale
Chi-Square	10.800	3.267
df	2	1
Asymp. Sig.	.005	.071

Konkluzionet: Anemia dhe stresi nuk ndikuan në shfaqjen e alopecisë areata ($p=0.2$, $p=0.49$), ndërsa infeksionet ($p=0.016$), patologjitë e tiroides ($p=0.032$) ndikuan në shfaqjen e kësaj patologjie.

Në bazë të studimit tonë ku krahasuam dy protokolle mjekimi rezultoi se protokoli i parë ishte me efikas se protokoli i dytë ($p=0.005$).

Nga 15 pacientët e trajtuar me protokollin e parë: vatrat u mbushën plotësisht në 74% (11 pacientë), rezultat i pjesshëm në 13% (2 pacientë) dhe patën recidiva 13% (2 pacientë).

Në 15 pacientët e tjerë të trajtuar me protokollin e dytë: vatrat u mbushën plotësisht në 26% (4 pacientë), në 74% (11 pacientë) mjekimi nuk rezultoi efikas.

BIBLIOGRAFIA

1. **Goldsmith LA.:** Summary of alopecia areata research workshop and future research directions. J Invest Dermatol 1991;96:98S-100S.
2. **Tobin DJ, Orentreich N., Fenton DA, Bystryn J-C.:** Antibodies to hair follicles in alopecia areata. J Invest Dermatol 1994;102:721-724.
3. **Ikeda T.:** A new classification of alopecia areata. Dermatologica 1965;131:421-445.
4. **Fiedler VC.:** Alopecia areata. A review of therapy, efficacy, safety and mechanism. 1992;128:1519-1529.
5. **Fiedler-Weiss V.:** Evaluation of anthralin in treatment of alopecia areata. Arch Dermatol 1987;123:1491-1493.
6. **Claudy AL, Gagnaire.:** PUVA treatment of alopecia areata. Arch Dermatol 1983;119:975-978.
7. **Fiedler-Weiss VC, Rumsfield J, Buys CM, et al.:** Evaluation of oral minoxidil in treatment of alopecia areata. Arch Dermatol 1987;123:1488-1490.